

Girona i Perpinyà, una trobada inèdita

crònica

El darrer diumenge de març, el banyolí parc de la Draga va ser l'escenari de dos esdeveniments que acolliren centenars de persones.

D'una banda teníem els participants en la tradicional «Marxa dels 40 quilòmetres», que és una de les activitats cíviques i populars més tradicionals de la comarca del Pla de l'Estany. Un any més, persones de totes les edats, però especialment joves, deixaren enrera la mandra, i un teòric ensopiment generacional, per caminar o marxar aquesta distància en una activitat d'origen kennedià, malgrat que molts dels participants ho desconeguin.

Però del que voldríem escriure en aquest testimoni periodístic és de l'altre fet, en el mateix lloc i espai de temps. Igualment podria tenir un sentit de fer camí, tota vegada que s'aplegaren nois i noies amb els mots: «Seguint les petjades dels cristians d'Europa». Unes dues mil persones dels bisbats de Girona i Perpinyà varen compartir la diada, amb una meteorologia perfecta i un ambient entre la sorpresa i l'alegria.

Per iniciativa dels bisbats de banda i banda del Pirineu es va voler fer un acte de sentit europeista. Com va escriure el bisbe Jaume: «Si els homes i dones de la política i de l'economia suprimeixen duanes cercant concurrències per objectius comuns, per què no hem de cercar cruïlles on trobar-nos els portadors de l'Evangelí?». El nostre

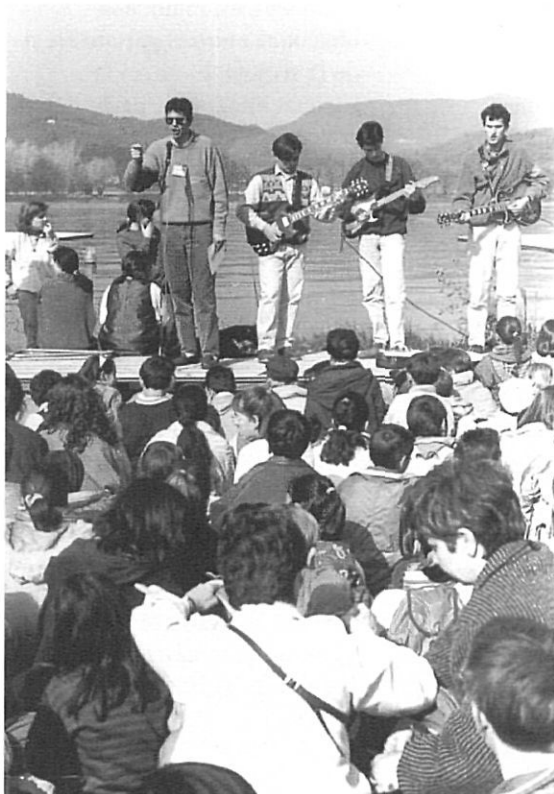

Vista aèria del parc de la Draga.

europisme pot ser més fàcil que en altres indrets del país. Tenim a l'abast ciutadans d'un altre Estat amb els quals històricament hem compartit segles d'història comuna. En aquest sentit la trobada va ser un pas important i positiu.

Més de dues mil persones d'ambdós bisbats s'aplegaren a la vora del llac, amb una clara referència evangèlica. Els infants i nois i noies de 9 i 10 anys de les catequesis parroquials eren a Banyoles. Més de 900 del bisbat de Perpinyà i més de 800 gironins, a banda dels adults, catequistes, acompanyants, capellans, amics i famílies. Una diada perfecta.

“Unes dues mil persones dels bisbats de Girona i Perpinyà varen compartir la diada”.

Els actes, de tota manera, van evidenciar algunes de les realitats de la Catalunya Nord, especialment amb referència a la situació de la llengua catalana. Tret d'algunes parròquies rurals, l'ensenyament del catecisme és quasi totalment en francès.

Aquesta situació va fer fins i tot difícils alguns actes, limitats per la llengua. Però els nois i noies varen demostrar que poden superar, millor que els adults, certs problemes. Els jocs, el compartir el menjar i l'esbarjo hi van ajudar.

La trobada va incloure la publicació d'un petit manifest en el qual es predica un cert optimisme respecte d'aquest projecte d'enfortir la nostra llengua al nord del Pirineu: «Celebrem també que no hi ha enemics ni estrangers pels qui hem estat rentats del nostre egoisme en l'aigua del baptisme, que ja no hi ha fronteres pels qui volen aprendre a compartir i que

hi ha una llengua amb què tots ens entenem: és el llenguatge del respecte, de l'acollida, del somriure i de l'amor. Que la grandiosa bellesa dels Pirineus que ens uneixen ens recordin sempre que hem de créixer

perquè la nostra arribi a ser, ella també, d'una gran bellesa, amb Jesús».

Els bisbes, Jaume Camprodon i Jean Chabbert, van presidir la concelebració de cloenda en una missa vespertina a les quatre de la tarda (un respecte a l'horari francès). Tot plegat, un primer pas en aquest apropament entre dos territoris que cal que entre tots ajudem al seu retrobament. Cal dir que per l'any 1995 s'ha previst un segon encontre diocesà, de Girona i Perpinyà, aquesta vegada a la Catalunya Nord. Cal esperar que en el decurs d'aquests dos anys tinguem tots plegats, especialment els més cartesians, els conceptes solidaris i europeistes més clars i consolidats. En aquest sentit la trobada de Banyoles va pel bon camí.

JOSEP VICTOR GAY

